

ת"פ 28173/07/20 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים נגד יזן אבו עבסה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 28173-07-20 מדינת ישראל נ' אבו
עבסה (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
הנאשמים יזן אבו עבסה ע"י ב"כ עוה"ד עיסא מוחמדיה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות עבירות בנשק, לפי סעיף 144(א) רישא בצירוף סעיף 144(ג) (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) סיפא בצירוף סעיף 144(ג) (1) לחוק העונשין; עבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ד-1972; ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, הכל כמפורט בהכרעת הדין.

2. 8.2.23 טענו הצדדים לעונש.
ביום

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.9.2022 עולה שהנאשם בן 23, נשוי, חווה ילדות קשה - הכל כמפורט בתסקיר.

4. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו- אקטיביים, לרבות צריכת אלכוהול.

5. בהתייחס לעבירות מושא הדיון, הנאשם התקשה ליטול אחריות למיוחס לו. שירות המבחן התרשם שהנאשם נטה

לאמץ עמדה קורבנית על רקע תחושתו שגורמי הסמכות התנכלו לו.

6.

שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית אשר תהווה גורם מרתיע לעתיד.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

7.

ב"כ

המאשימה עתרה לקבוע שני מתחמים נפרדים, האחד לעניין עבירות הנשק, והשני לעבירות הסמים והשיבוש. לעניין החזקת הנשק והתחמושת עתר למתחם שנע בין 24 ל - 48 חודשי מאסר, ולעניין עבירות הסמים עתרה למתחם שבין 10 ל-20 חודשי מאסר. לעניין הערכים המוגנים, הדגישה את ההחמרה במגמת הענישה בעבירות הנשק וההחזקה והפנתה לאסופת פסיקה.

8.

ב"כ

הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם. לדידו, העובדה שמדובר בעבירות שונות אינה מצדיקה קביעת מתחמים נפרדים. באשר לתיקון 140 לחוק העונשין, טען שהתיקון נכנס לתוקפו ביום 8.12.21, כאשר ההחזקה המיוחסת לנאשם קודמת לכך. לפיכך, אין להחיל את הוראת החוק המחמירה עם הנאשם ויש להטיל ענישה מקילה יותר. עוד הצביע ב"כ הנאשם על כך שבניגוד לפסיקה שהוצגה ע"י ב"כ המאשימה, בענייננו מדובר ברובה ציד ולא בנשק אוטומטי או סמי-אוטומטי, אין מדובר בתחמושת תואמת לנשק וגם הסמים שנתפסו (ושהנאשם עומד על טענתו שאינם שלו) הם מסוג רנאביס ו - MDMA ולא סמים קשים, ע"פ הגדרתם. ב"כ נאשם בקש לקבוע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובענייננו בקש להשית על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות. גם ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה רלוונטית, לשיטתו.

דיון והכרעה

מתחם עונש אחד או שני מתחמים?

9. בפתח ראש פרק זה וטרם שאדרש לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם במקרה בו מדובר במספר אישומים, יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים.

10. בענייננו, נחלקו הצדדים באשר לקביעת מתחם העונש ההולם. כאמור, המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, בעוד שההגנה ביקשה לקבוע מתחם אחד לכלל האירועים.

11. כידוע, יש להבחין בין "עבירה", "מעשה" ו- "אירוע". יכול וכמה עבירות או כמה מעשים יהוו אירוע אחד, לצורך

קביעת מתחם העונש ההולם, ויכול ויהוו כמה אירועים.

12. אשר לשאלה אם מדובר ב"אירוע אחד" או "מספר אירועים" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מאחר שלא מצאתי קשר בין העבירות, אני קובעת שיש לראות במכלול האירועים ובכלל העבירות כשני אירועים לצורך קביעת המתחם וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.

13. העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

14. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים. בהקשר של עבירות הסמים הערכים החברתיים המוגנים הם הגנה על חיי אדם, על בריאותו ועל שלמות גופו, כמו גם הגנה על שלום הציבור וביטחונו.

15. בעבירת החזקת נשק ותחמושת שלא כדין פגע הנאשם בערך של שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ובתוך כך גם בסדר הציבורי, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מורשה לכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו.

16. ההחזקה והשימוש בכלי נשק שלא כדין עלולה לגרום לפגיעה פיזית בחייהם ובשלמות גופם של הסובבים. בנוסף לנזק הפיזי המיידי, שכיחות התופעה והימצאותם של כלי נשק רבים בידי גורמים בלתי מורשים גורמת לשינוי המרקם החברתי ולפגיעה חמורה בביטחונם של אזרחים תמימים. למרבה הצער בשנים האחרונות אנו עדים כמעט מידי יום לאירועים של ירי ושימוש בנשק המביאים לקיפוח חייהם של רבים.

17. לא זו אף זו, אך לאחרונה סבר המחוקק כי הגיעה העת להחמיר בענישה בכל הנוגע לאלה המורשעים בעבירות נשק. לפיכך, במסגרתו של תיקון מס' 140 לחוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח (2938) עוגנו **עונשי מינימום** בכל הנוגע לעבירות שעניין החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין. בתיקון נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; ...". (הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21, וזאת לאחר הארועים נשוא כתב האישום. אף אם תיקון החוק אינו חל על העבירות בעניינו, אני סבורה שאין להתעלם **מרוח המחוקק הנושבת ממנו** והעולה מתכלית חקיקתו; מדובר בנדבך נוסף ומשמעותי במערכה למיגור תופעת ההחזקה המפושטת של נשק בלתי חוקי והשימוש בו.

18. הנשק שנתפס בביתו של הנאשם הוא רובה ציד ישן, שאמנם ע"פ חוות דעת בליסטית ניתן להשמשה, אולם לא נמצאה תחמושת התואמת לו. גם כמות התחמושת שנתפסה היא מועטה (3 כדורים) וכאמור, איננה תואמת את

הנשק. בנסיבות אלה, מצאתי שמתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך מן המתחם שהיה נקבע אילו מדובר היה בנשק פעיל ובתחמושת המתאימה לו. בהתאם לאסופת הפסיקה שהגיש הסניגור, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

19. רבות נכתב על חומרתן של עבירות הסמים, ועל ההשפעה הקשה שיש לאלה על החברה כולה, כמו גם על הצורך בענישה מחמירה לסוחר ומפיצי הסמים (ראו לדוגמה: ע"פ 4522/18 **בנימין אסאבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.18)). שוב ושוב חוזרת ההלכה הפסוקה על הצורך בענישה מרתיעה, אולם נדמה לעיתים כי הלחימה בנגע הסמים עוד בחיתוליה, וישנו צורך בריכוז מאמץ למיגורה של תופעה פסולה זו:

"בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים ל"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה [...] קל וחומר כי כאשר עסקין בסמים סינתטיים שפגיעתם חמורה יותר, על הענישה להיות מרתיעה ומשמעותית" (רע"פ 2361/20 **משה בן אדרת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.04.2020), פס' 8).

20. כידוע, בהלכה הפסוקה נקבע לא אחת כי בהערכת חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים, ישנה חשיבות לבחינה סוג הסם וכמותו (ראו למשל: ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.02.17)). בנסיבות המקרה דנא, כמות הסם שנתפסה איננה גדולה (171.20 גרם סם מסוג קנבוס, ו- 52 טבליות סם מסוג MDMA).

21. עם זאת, יש לזכור ולהדגיש שהנאשם שבפניי הורשע אך בביצוע עבירה בודדת של החזקה שלא לצריכה עצמית, וללא עבירות סמים נלוות, ובמובן זה חומרת המעשים היא פחותה מביצוע עבירות סחר של ממש, המלמדות על הוצאה לפועל של הפצת הסם בציבור.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט לרוב עונשים של מאסר בפועל, ואולם, כמצוין לעיל, ברור כי הדבר מושפע מסוג הסם, כמותו, נסיבות ביצוע המעשה והעושה. ראו בשינויים המחייבים, ענישה ומתחמי עונש הולם: רע"פ 1281/19 **אוחנה מישאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.4.19); רע"פ 3807/18 **דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.18); רע"פ 2870/18 **ניר כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.6.18); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.07.15).

23. בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירה, בשים לב לסוג הסם שנתפס, כמות הסם ויתר נסיבות ביצועה, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר במקרים המתאימים יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל.

24. טענת ההגנה לפיה מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר מותנה איננה סבירה בנסיבות העניין, ואינה עולה

בקנה אחד עם מדיניות הענישה המרתיעה בעבירות הסמים. אין לכחד, כי כל עבירת סמים שונה מן השנייה, אולם במסגרת הניסיון להביא לחדילה מפעילות עבריינית בתחום הסמים, יש להשית ענישה בעלת רכיב מוחשי וקונקרטי.

25. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לא השתכנעתי שהתקיימו תכנון מוקדם והיערכות מוקדמת, וזאת הן ביחס לעבירות הסמים והן ביחס לאחזקת הנשק והתחמושת. לדברי הנאשם - שלא נסתרו - המדובר ברובה ציד ישן של אביו. לעניין הסמים מדובר בכמות לא גדולה.

מכל האמור לעיל, אני קובעת שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה.

העונש המתאים לנאשם

26. משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

27. מדובר בנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, וזאת יש לזקוף לזכותו. גם נסיבות חייו הקשות מהוות משקל בבואי לקבוע את העונש הראוי.

28. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה מחייב לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחמי העונשים שקבעתי.

29. לעניין עבירת הנשק אני סבורה שהעונש המתאים הוא חמישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

30. לעניין עבירת הסמים (לרבות השיבוש) אני סבורה שהעונש המתאים הוא ארבעה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי ביום 21.3.23 בשעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות, כלא באר שבע.
- ב. מאסר למשך 12 חודשים, אותו לא יישא הנאשם זולת אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים או החזקת נשק ותחמושת מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.
- ד. קנב בסך 1,000 ₪ שיסולק ב - 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23. ככל שקיים פקדון

בתיק - יקוזז הקנס מן הפקדון. ככל שתיוותר יתרה - תושב לנאשם.

אני מורה על חילוט/השמדת המוצגים, ע"פ העניין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תשפ"ג, 01 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.